

ELEKTRICITEIT

EN DE VELE WERKINGEN DAARVAN DIE TOT NOG TOE NIET VOLDOENDE BEGREPEN WORDEN

22 mei 1953

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van de bijeenkomst moet ik u er natuurlijk op wijzen dat wij ook niet alle dingen kunnen weten. Alwetendheid dat betekent een volledig opgenomen zijn in het goddelijke, dat betekent weten, eigenlijk het gehele leven, al wat er gebeurt en alle wetten. En wij zijn nog niet zo ver gevorderd, wij zijn alleen maar op weg naar het einddoel en daardoor kunnen we natuurlijk niet volledig alle dingen weten, begrijpen of overzien. En dat gaat zelfs zo ver dat het mogelijk is dat wij fouten maken, wij zijn helemaal niet onfeilbaar.

Wanneer u zich dan afvraagt, ja, waarom komen we dan eigenlijk hier luisteren? Dan kan ik u alleen dit zeggen: we leven in een andere wereld en daardoor zien we de dingen vaak anders en soms ook vollediger dan u. Wanneer wij met elkaar spreken, dan kunt u uit onze zienswijze waarschijnlijk veel leren, evenzeer als wij vaak heel veel nog kunnen leren van uw reacties, de wijze waarop u reageert dus op het gesprokene. En op deze manier kunnen we elkaar helpen om althans een stapje verder te komen. En in deze geest verzoek ik u dan ook te luisteren. Niet als toehoorders die nu een profetisch, een evangelisch woord te horen krijgen, maar als ordeleden die gezamenlijk streven naar een geestelijke bewustwording, denkend, overlegend en zelf de verantwoording aanvaardend voor datgene wat men in z'n eigen leven tot kernpunt, tot basis, tot punt van uitgang maakt. En nu ik u dit alles zo verteld heb, nu zullen we dan weer eens een ogenblikje onze gedachten gaan wijden aan ons eigen onderwerp en ik had gedacht, na alle, laten we zeggen meer religieuze onderwerpen van de laatste tijd, daarvoor weer eens een ander, ietwat meer technisch onderwerp te nemen.

Ik zou met u willen spreken over iets doodeenvoudigs; ik zou met u willen spreken over datgene wat u noemt "elektriciteit en de vele werkingen daarvan die tot nog toe niet voldoende begrepen worden".

We weten allemaal dat er ergens is een centrale en vandaar gaan leidingen uit en draaien we het knopje om dan gaat het licht branden, of gaat de radio spelen, of verricht de stofzuiger zijn taak. Maar u begrijpt wel dat dit eigenlijk niet betekent iets weten van elektriciteit, dat betekent alleen maar iets van het gebruik kennen. En degenen die er iets meer van gehoord hebben en die er iets meer van weten, die gaan verder, die zeggen: ja, en als je nu een buitengewoon hoge spanning hebt dan kun je daardoor de kleinste deeltjes versnellen en dan krijg je een atoomsplitsing. En dan gaan ze misschien nog verder en dan zeggen ze: ja, want wij weten dat wij krachtens deze elektriciteit op kunnen wekken velden die zelfs buiging vertonen voor lichtstralen, dus als elektrische lens fungeren.

Wij kunnen ontdekken dat deze elektriciteit kortom voor praktisch alle doeleinden bruikbaar is. Maar dan hebben we nog niet vastgesteld wat elektriciteit is. Nu is er iemand geweest in de beginperiode, die heeft dat tamelijk eenvoudig neergezet, die heeft gezegd: elektriciteit is een verplaatsing van elektronen, van atoom tot atoom, waardoor een voortdurende en vloeiende beweging ontstaat die energiedragend is. Dit is aardig uitgedrukt maar het is niet voldoende, want deze mens heeft helemaal niet verklaard waarom dat gebeurt, hij heeft alleen maar het feit vastgesteld. En ik geloof dat, wanneer u zegt: een auto rijdt, dat u daarmee nog niet verklaard hebt wat een auto is. Ik wil dus proberen om u iets daarvan duidelijk te maken. Inderdaad is het zo dat elk atoom, dus dat hele kleine deeltje wat niet meer te delen valt zonder dat de aard verandert en zelfs dan niet te delen is in gelijke delen, maar waar men slechts deeltjes af kan halen - kleine deeltjes - of bij kan voegen, daardoor kan men de aard nog veranderen. Dit atoom nu, dat is eigenlijk een soort zonnestelseltje, in het midden daar staat een kern en deze kern is actief, men zegt ze is positief. Maar positief in de term van de

elektronica betekent eigenlijk dat er een zeker tekort ontstaat, dat er een absorptievermogen is voor een bepaalde straling of krachten.

Ik hoop dat dat niet verwarrend werkt, maar ik heb dit even gezegd opdat niet één van de degenen die het weten hier, mij dadelijk verwijt: ja, maar u heeft de kern van het atoom negatief genoemd. Ik weet dus - en ik verzoek u daarmee rekening te houden - dat ik de bekende termen hier, eenvoudigheidshalve omdraai. Nu is het zo, dat een elektron een klein deeltje is dat bestaat uit een zekere hoeveelheid energie.

Dat elektron dat zwerft niet alleen door de ruimte en dat heeft geen onbeperkt bestaan, maar dat vormt zich en lost zich weer op, dat is actief, wordt van actief tot een dood iets, het heeft al z'n energie afgegeven en kan dan - in aanraking komende of in botsing komende met een andere elektron of zelfs een proton of zo iets dergelijks - weer hernieuwd zijn eigen kracht verkrijgen. Het elektron nu, in de normale gevallen, geeft een groot gedeelte van zijn kracht af in beweging; de aanwezige kracht wordt in beweging omgezet.

En wanneer wij te maken hebben met de normale huis en keuken verschijnselen, dan zien wij inderdaad dat de beweging van het elektron, de energiebron is waardoor bij remmingen warmte ontstaat, gloeiing kan komen, magnetische werkingen kunnen ontstaan etc.

Maar dat elektron dat heeft ook een eigen uitstraling. Dat kleine deeltje dus dat radieert, dat straalt uit en door deze straling bepaalt het bovendien zijn eigen verhouding, zijn eigen loop in dat zonnestelsel van het atoom. Ik geloof dat dit eenvoudig genoeg is voor u om u dat althans enigszins voor te stellen. U heeft genoeg over een zonnestelsel gehoord en u zult zich dan ook een dergelijk atomair stelsel wel voor kunnen stellen. Wat gaat er nu gebeuren.

Nu kan op een gegeven ogenblik dit atoom van waarde veranderen, een elektron wordt uitgestoten, maar wanneer dat uitgestoten wordt dan betekent dat, dat er niet voldoende kracht meer was om de baan te handhaven waarin het normalerwijze liep, het atoom heeft zijn soort plus zijn gewicht veranderd. In alle andere gevallen kan het elektron vervangen worden, indien een ander, vreemd lichaam, in casu een elektron - in zijn baan indringt en daarbij een grote energie-uitstraling geeft, dan blijft dit vreemde deeltje dus ingevangen in deze baan rond de zon - rond de kern - en het andere gaat zijn weg. Deze weg wordt dan bepaald door de invalshoek van het ene deeltje plus de eigen baanverhouding.

Allemaal heel aardig misschien, maar nog niet zo interessant. Maar we gaan nu een beetje verder kijken dan onze neus lang is en we gaan ons afvragen: zeg vrienden, als er nu eens een keer - stelt u het zich eens voor - zo'n elektron uit elkaar zou vallen, wat zou dan het resultaat daarvan zijn? Dan zou op een gegeven ogenblik al die beweging vrij komen plus al die stralingskrachten. Zou dat nu uitgesproken in één vorm behoeven te gebeuren? Nee, dat kan in of de ene of de andere of zelfs in beide vormen gebeuren. Zo ontstaan er dus stralingen die niet meer stoffelijk zijn. De mens die nog niet begrepen heeft dat ook dit als straling aan te merken is, noemt dergelijke dingen vaak onbepaalde krachtvelden.

Zo'n onbepaald krachtveld kan magnetische verschijnselen veroorzaken, kan zelfs grote magnetische storingen tot stand brengen en dergelijke verschijnselen, die bv. aan uw Pool voorkomen, geven dan ook aanleiding tot het schone schouwspel van het Noorderlicht of zelfs ook in zomerse verhoudingen vaak tot de grote krachtontladingen van het tropische onweer, Dat kent u hier niet zo, die spanningen zijn te klein. Dat komt omdat er een bepaalde warmte is die omgezet wordt in beweging, daardoor komen een aantal elektronen vrij en komen gedeeltelijk tot ontbinding. Deze kracht dient dan als versneller voor de andere elektronen en daardoor krijgen we een doorslagpunt. Dat ziet u ook in eenvoudige machines.

Met deze elektriciteit nu, zou men dus van alles en nog wat kunnen doen. Is dat in een grote mate aanwezig, dan krijgen we bv. dus het onweer.

Maar laten we ons nu eens voorstellen dat er een heel klein, heel klein stroompje is, een heel klein elektrisch stroompje, een beetje van die kracht waaruit eigenlijk dat elektron ook wel gevormd wordt, een klein beetje van de kracht die beweging betekent. En laten we die nu eens in laten werken op een enkelvoudige cel bv., althans een klein deeltje dat leeft.

Wat zien we dan? Is deze stroom klein genoeg en kan ze opgenomen worden door de cel, dan zal deze daardoor zijn eigen activiteit verdubbelen en wordt het als het ware gestimuleerd door deze kracht. Is ze echter te groot, dan treedt een ontbindingsverschijnsel op, dan verkoolt deze cel misschien, maar in veel gevallen zal ze als het ware uit elkaar barsten. Daar heeft u iets aardigs wat ook met elektriciteit in verband staat. En als dat voor een gewone cel geldt, dan moet dat ook gelden voor een menselijk lichaam, m.a.w. een deel van uw wezen is

eigenlijk elektriciteit, vandaar - onder ons gezegd en gezwogen - dat u zoveel vocht in uw lichaam draagt, dat er zoveel water in zit. Als er niet zoveel water in uw lichaam zou zijn, dan zou deze geleidingsmogelijkheid anders zijn, vandaar elektriciteit in uw lichaam.

Maar in zeer minuscule stroompjes. Nu zouden we dan verder, als we dit tenminste accepteren, ik geef u zo meteen de gelegenheid om in verweer te komen daartegen, hoor, als het u niet bevalt, maar wanneer we dit aannemen, dan kunnen we ook verder gaan, dan kunnen we zeggen: alle verschijnselen die mechanisch op te wekken zijn - met gebruik van elektriciteit - zijn ook in een lichaam te veroorzaken. Wanneer dus een radiozender, met een bepaalde elektrische energie, een radioprogramma uit kan stralen, dan kan een mens met een bepaalde levensenergie zijn eigen gedachteprogramma of wilprogramma uitstralen.

En dan komen we vanzelf op de vraag: is Od dan eigenlijk elektriciteit? Ja, dat is inderdaad het geval, ook dit is een verschijnsel dat ten nauwste verwant is met elektriciteit, of als u wilt, met magnetisme. Magnetisme is overigens een statische vorm van elektriciteit, ontstaan door een stroming, is dus het stralingsveld dat opgewekt wordt, dat de weg waardoor de stroming plaatsvindt als het ware bepaalt, definieert en in stand houdt. Vandaar ook dat het magnetisme altijd geneigd is om alles wat de magnetische stroming verbreekt onmiddellijk tegen te werken, dat is wel heel aardig.

Nu gaat u bv. - ik noem nu maar wat - uw gedachten concentreren op een bepaald punt.

Wat doet u nu. U sluit een aantal leidingen af, u sluit heel eenvoudig alles af in het hele huis, omdat u geen kortsluiting wilt hebben en u op één stopcontact een hoeveelheid stroom moet onttrekken die het normale te boven gaat, daarop concentreert u zich. Door deze concentratie wordt u dus in staat gesteld tot een grotere krachtsinspanning te komen. En dat op zichzelf is misschien ook wel aardig, maar we gaan nog verder.

Indien men nu begint met deze kracht te gebruiken die in u schuilt, dan zult u, wanneer u dat intens doet, dus een uitputting ondergaan. Iemand die geneest, die een fluïde uitstraalt of die Od overbrengt - daar zijn duizenden namen voor - die doet eigenlijk niets anders dan een deel van deze vitale krachten die in hemzelf zijn, uitzenden naar een ander mens.

En waar ze deze andere mens dan bereiken, zet deze mens ze zelf weer om - tenminste als ze harmonisch zijn - in een kracht zoals die in het eigen cellenweefsel gebruikt kan worden.

Niet een ieder is dus in staat om een ander te genezen, niet een ieder is in staat om van een ander gedachten te lezen of met een ander in een goed telepathisch contact te staan. Alleen degene die werkelijk het proces van overbrengen weet aan te passen aan de ontvanger, zal in staat zijn om iedereen te bereiken. U ziet, elektriciteit die zit haast in alle dingen verwerkt, men noemt het wel niet meer zo, maar die kracht die een atoom bij elkaar houdt die is even elektrisch, even vitaal als de kracht in uw lichaam of de kracht in een elektrische leiding.

Uw atoombom brengt radioactiviteit voort, nietwaar? Maar die radioactiviteit zou nooit kunnen ontstaan, als niet zuiver elektrische krachten in zeer sterke mate bij een atoomval tot uiting kwamen. Dit is ook de reden waarom deze wijze van vernietiging op den duur niet rendabel is. Er worden krachten onttrokken niet alleen aan materiaal, maar aan de omgeving.

En zo zouden we natuurlijk nog veel verder voort kunnen gaan, maar laten we op het ogenblik naar een ander gebied overstappen: zonnestraling. Zonnestraling is het resultaat van een atomaire werking, hoge, zeer hoge temperaturen gepaard met fantastisch hoge drukken, daardoor ontstane stuwning en uitschieting van kleine deeltjes. In de zon zelf is een enorm potentieel van elektrische aard. Dat deze potentialiteit in de straling blijft bewaard, zal misschien door velen worden ontkend, maar aan de andere kant weet een ieder dat er krachtveranderingen in bv. een chemische emulsie of oplossing plaats kan vinden, juist door de inwerking van het zonlicht. De aard verandert, en waarom verandert die aard?

Nou, dat is heel eenvoudig omdat er kracht in deze straling is, omdat deze straling kleinste deeltjes bevat die op hun beurt, versneld zijnde, een baanverstoring teweeg brengen en de elektrische reactie - het vrijkomen van kracht - in de stof bevorderen.

Zo is uw zon één van de middelen - dat weet u allemaal - om het leven in stand te houden, de zon brengt een deel levenskracht aan, zij maakt chemische reacties en processen mogelijk in het lichaam, in de aarde, in de planten, kortom overal waar aan de oppervlakte van de aarde die kracht gebruikt kan worden om over te gaan tot omzettingen die buiten deze zon-inwerking niet zouden kunnen bestaan. Wanneer men nu zou beschikken over een voldoende groot elektrisch potentieel, dan zou men dus de taak van de zon voor kortere of langere tijd over kunnen nemen. Alleen, het opwekken van die kracht zou zoveel materiaal vragen - zelfs

wanneer dit op de meest moderne wijze zou gebeuren - dat men niet voor de gehele aarde, maar slechts voor een heel klein deel, dit zou kunnen doen en dan nog voor een zeer beperkte tijd. Het zou dus een zeer kostbare onderneming zijn, maar het is mogelijk. Dit gaat nog verder.

Deze aarde is op het ogenblik in een z.g. afkoelingsproces, d.w.z. dat de eigen temperatuur van de aardkern op het ogenblik sterk aan het afnemen is, daardoor wordt de straling, de eigen straling van de aarde, lager van frequentie. Ook dit is niet zo vreemd, want als u bv. een stuk ijzer neemt dan ziet het, wanneer het zeer heet is, wit, wanneer het afkoelt roze, rood, diep rood, uiteindelijk grijs en dan ziet u helemaal niets meer, dan kunt u het hoogstens nog voelen. U zult dus begrijpen dat er een heel scala van verschillende frequenties, van verschillende trillingen, wordt doorlopen tussen dit werkelijk gloeiend heet en dit koelere, wat dan nog warm is. Op dezelfde manier verandert de aarde ook haar frequentie waarin ze de krachten uitstuurt, het trillingsgetal als u het zo wilt noemen, het trillingsgetal waarmee de deeltjes dus worden uitgestuurd. Daardoor verandert de aarde langzaam maar zeker haar eigen invloed op alles wat op haar oppervlakte groeit.

Ook dit heeft weer te maken met deze vitaliteit, met deze levenskracht die ik al meerdere malen "elektrisch" heb genoemd. De twee termen die we overal weer tegenkomen, onverschillig in welk levensverschijnsel, wanneer we het op de kern onderzoeken dat is: krachtdrager of elektrolyt en kracht of elektriciteit. Die beide komen we altijd weer tegen.

Wanneer nu echter de aard van de stroom verandert, dan verandert ook de geleidbaarheid ten opzichte van deze stroom van de bestaande geleiders. Een geleider, zoals u weet, dat is dat koperdraadje dat bv. loopt van uw schakelaar naar uw lamp, dat is een geleider.

Maar u bent zelf ook een geleider, u bent een bewegelijke tussenvorm, althans een levende, een reagerende tussenvorm tussen de aarde zelf en haar atmosfeer, een atmosfeer die als het ware het niemandsland is waarin zon en aarde qua stralingskracht elkaar ontmoeten.

Daardoor kunnen dus aardstralingen op gaan treden die tot op heden niet in die mate bekend waren, daardoor kunnen levensvormen zeer plotseling muteren, zij krijgen niet meer de kracht die nodig is om in hun oude vorm voort te bestaan en zij moeten zich aanpassen.

Dit is nu meerdere malen gebeurd in de geschiedenis van de wereld en het zal waarschijnlijk nog wel meer gebeuren voordat deze aarde zich terugtrekt uit het Al voorlopig, om dan misschien na verloop van tijd weer als een stralende zon in een tweelingstelsel aan de hemel te verschijnen. U zult dus begrijpen dat wij met al deze krachten en krachtverhoudingen wel degelijk rekening moeten houden.

En dat betekent ook dat de normale mens weldegelijk uit moet kijken, uit moet kijken welke krachten er rond om hem werkzaam zijn, want, u slaapt in een buurt waar vele geleiders en afvoeren aanwezig zijn, laten we bv. zeggen, veel water. Dit water onttrekt een kracht aan de omgeving. Onttrekt het net voldoende dan bezorgt het u een zeer goede en grote rust. Maar laten we nu eens het tegendeel zetten: er is een leiding - waarin het contact misschien niet gesloten hoeft te zijn - die een groot elektrisch potentieel heeft d.w.z., hieruit kan bv. bij een stroomsterkte van 10 Ampère, een 250 Volt ontnomen worden. Deze geleider heeft een eigen werkzaamheid en zal in een hogere frequentie dan bij doorstroming, stralen.

Deze straling is niet voor een ieder even nuttig vooral daar zij, juist in deze toestand heel vaak, een eigen trillingsgetal benadert dat gelijk komt met wat u noemt aardstralen, datgene waar de wetenschap naar zoekt en heel vaak nog om lacht.

Kijk, al deze dingen zijn voor uw lichaam dus van belang, maar als uw lichaam nu dit elektrische stelsel zich aan kan passen, wanneer uw hersens onmiddellijk kunnen reageren in een verandering in omgeving, wanneer uw cellen zelf daarop kunnen reageren, dan zult u in staat zijn om wonderlijke dingen te doen. Dan kunt u in absolute koude zonder merkbaar verlies van lichaamstemperatuur verder leven, u kunt aan de andere kant betrekkelijk koel blijven, ook wanneer het gebruikelijke transpiratieproces niet overdreven wordt, in een zeer hete omgeving, u past zich aan, u absorbeert. We zien dan ook dat de verschillende mensenrassen dat inderdaad hebben gedaan. En wanneer we het verschil bv. zien tussen een Neger en een Eskimo - om nu tegenstellingen te nemen, of een Vuurlander - dan komen wij onmiddellijk tot de conclusie dat, ofschoon zij organisch praktisch gelijk zijn, zij toch in bv. huid, huidskleur, in wijze van beweging, in wijze van reactie, in snelheid of traagheid van reactie, zeer sterk verschillen. En wanneer we dat met de blanken in vergelijking brengen, dan

merken we dit ook weer op. En dan zou de mens zeggen: ja, dat kan dus alleen wanneer geslacht op geslacht men zich aan deze condities onderworpen heeft.

Dan zeg ik u: nee, dat is niet waar. Alleen van geslacht op geslacht kan deze omstelling plaatsvinden, wanneer niet een bewust denken richtend optreedt voor de krachten in het lichaam en deze als het ware er toe leidt zich in versnelde mate aan te passen. Wanneer uw wilsvermogen nu ook eventjes in beschouwing genomen wordt, dan ontdekken we dit: deze wil is een geestelijke invloed die op zichzelf energie heeft, maar geen stralende energie, ten minste niet in de grove materie. Zij heeft echter wel het vermogen om de energie uit de stralende wereld van de stof te bundelen en te dirigeren in een bepaalde richting.

Zij heeft zelfs de mogelijkheid deze om te vormen tot een ander soort straling, vandaar dat een genezer u genezen kan, vandaar dat een telepaat gedachten kan lezen, vandaar dat een psychometrist trillingen kan ontvangen waarvoor een ander misschien niet gevoelig is, vandaar kort en goed dat de één helderziend is en de ander niet, de één in contact komt met boven hem gelegen werelden, terwijl de andere alleen maar contact krijgt met het dierlijke of zelfs met lager gelegen werelden.

Het aanpassingsvermogen nu, kan door de wil geregeld worden. Indien u uitdrukkelijk wilt, dan kunt u hierdoor de spanningsverhoudingen in uw eigen lichaam zodanig veranderen dat u hierdoor de meest gunstige voorwaarden schept voor uzelf om voort te bestaan, te handelen of te reageren onder bepaalde omstandigheden. Wanneer u dus weet - d.w.z. dus de impulsen hebt vastgelegd die u in staat stellen een bepaalde toestand te kennen, wanneer u weet wat u wilt, dat is heel belangrijk - dan kunt u door gebruik van uw wil, de levenskrachten, de elektrische krachten kunnen we evengoed zeggen, in uw eigen wezen en zelfs in die van andere wezens, op een merkelijke wijze veranderen. En in deze verandering kunt u dan dingen tot stand brengen waarvan de wereld misschien zegt: het zijn wonderen.

Ik hoop dat ik met deze lezing, deze causerie, u niet heb teleurgesteld. Er zullen ongetwijfeld wel enige vragen uit gerezen zijn, maar ik zou u dit voor willen stellen: alleen de vragen die in onmiddellijk verband staan met het behandelde onderwerp, kunt u aan mij stellen.

Bewaart u de anderen dan voor de z.g. "Vragenrubriek" of vraagbaak. Is er onder u iemand die een vraag naar voren wil brengen of een opmerking?

Vraag: In uw betoog bracht u naar voren dat de aarde afkoelt. De wetenschap heeft het er juist over dat de gletsjers gaan smelten. Dat is juist het tegenovergestelde dunkt mij.

Antwoord: Nee, helemaal niet, want die gletsjers bevinden zich aan de buitenkant van de aarde en zelfs met een afkoeling zou het mogelijk zijn dat toch de gletsjers gaan verdwijnen, daar dit n.l. een kwestie is van de gebonden en niet gebonden hoeveelheid water in de atmosfeer, daarvan is het afhankelijk. Bovendien, de buitenkant van de aarde is buitengewoon gevoelig voor energieveranderingen van de zon en uw zon maakt cycli waarin zij sterker en minder sterk stralend is.

Vraag: Dan ten tweede - ik ben er nu niet zo erg in thuis - maar wat zijn nu eigenlijk moleculen? U noemt wel atomen en elektronen, maar wat zijn nu eigenlijk moleculen, die in staal aanwezig zijn bv.?

Antwoord: Een molecuul is een samenstelling van verschillende atomen, die met hun krachtvelden zodanig in elkaar grijpen dat ze een onverbrekelijk geheel schijnen te vormen. Dan heeft het totaal eigenschappen die naar voren komen bv. in ijzer. Er is dus een samenstel van atomen altijd nodig om te komen tot het molecuul.

In sommige gevallen zou men moleculen en atomen echter gelijk kunnen stellen, dat is daar n.l. waar men een elementaire stof kent, daar is het kleinste deel van die stof het molecuul, gelijk aan het atoom, dus de grondvorm zoals die in het bestel voorkomt.

Reactie: U hebt het over de warmte van de aarde, dat de aarde af zou koelen. Maar ik heb toch altijd gehoord dat de aarde haar warmte krijgt van de zon en die opslurpt en dan op haar beurt weer uitstraalt naar? Ik heb nooit geweten dat de aarde eigen warmte had.

Antwoord: Nou, dat is heel eenvoudig te verklaren. Denkt u dat de aarde, indien ze van de zonnestraling afhankelijk was, naar haar kern toe een temperatuurstijging zou kunnen vertonen, dat zij bv. vulkanische eigenschappen zou kunnen bezitten, zonder dat de aardkorst

verschroeit? De aarde zelf is een chemisch samenstel. En dit chemisch samenstel is - ik zou haast willen zeggen als bij jus bv. - eerst de bovenlaag afgekoeld. Door deze afkoeling is de energie in de onderlaag, de uitstraling daarvan, beperkt.

Nu moet u niet denken dat we daarom nu een gloeiend binnenste van de aarde hebben in de zin waarin u dit kent aan de buitenkant, want bij drukverhoging wordt onder hogere temperatuur de vaste vorm alsnog gehandhaafd. Ja, er komen zelfs ogenblikken dat er niet meer van warmte sprake kan zijn, dat men dan overgaat tot andere verschijnselen die de radioactiviteit alweer heel nabij komen.

De aarde nu heeft een dergelijke actieve kern. Die actieve kern die stamt dus nog uit de tijden dat de aarde eens een vuurbol was, niet een gloeiende gasmassa, want dat is niet waar.

De aarde is als het ware een soort gekoelde zon, een stuk dus van een ster waarin een zekere vaste kern aanwezig was. Deze vaste kern diende als spil, als as, als aantrekkingspunt, als middelpunt, voor een groot aantal in meer uitgezette vorm bestaande elementen die zich rondom deze kern hebben afgezet. Echter door deze afzetting bleef de eigen warmte van de kern voortdurend in stand, terwijl de buiten gelegen elementen steeds verder afkoelden, daardoor zichzelf verdichtten.

Daardoor krijgt u ook een atmosfeer rond de aarde uiteindelijk. Dus de aarde heeft inderdaad een eigen warmte en deze warmte uit zich dan ook inderdaad. Wanneer men een diepteboring maakt, dan zal men ontdekken dat een temperatuurstijging in de aardkorst de eerste 3 km inderdaad plaatsvindt, daarna krijgt u een tijdelijke afname van temperatuur en deze duurt ongeveer, laten we zeggen, 10 tot 12 km, daarna krijgt u weer een stijging van temperatuur die dan zeer sterk toeneemt totdat u zo ongeveer de 1500 km voorbij bent en dan krijgt u natuurlijk, gezien de geaardheid van de stoffen die zich in de verhitte toestand bevinden, niet overal precies gelijk, maar schetsmatig aangegeven geloof ik dat het voldoende is. En ik meen zelfs dat daarover ook voldoende lectuur bestaat op uw wereld en er voldoende wetenschappelijke proeven en onderzoeken zijn genomen, zodat deze door mij hier naar voren gebrachte theorie de meesten van u zelfs niet geheel nieuw in de oren behoeft te klinken, althans indien u zich op dit gebied hebt geïnteresseerd natuurlijk.

Is dat voldoende zo, ja?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Mag ik nog even vragen, ziet u in de toekomst.....?

Antwoord: Nee, ik zie niet in de toekomst.

Vraag: Nee, nee, maar ziet u in de toekomst voor de aarde geen instrumenten om de zonnewarmte, de zonne-energie om te zetten in voor de mens bruikbare kracht, die ze in de kou dan weer kunnen goed maken?

Antwoord: Nou dat zie ik niet in de toekomst, dat bestaat reeds in het heden en dat is de eerste maal reeds in primitieve vorm geprobeerd in het jaar 1880. Het is n.l. het opnemen van zonnewarmte door bepaalde chemische oplossingen die warmtewarend zijn die als accumulator dienen. Tot op heden heeft men geloof ik nog niet de methode gevonden om deze warmte langer dan ongeveer een 50 á 60 uur op volledige sterkte te bewaren, maar het bestaat in ieder geval. Dus geen vragen meer in onmiddellijk verband hiermee, vrienden? Dan geef ik het woord over aan de volgende spreker.

Goedenavond.

DE ONTWIKKELING VAN HET EMBRYO

Goedenavond vrienden.

Een onderwerp naar eigen keuze. Geen vragen hoor, daar geef ik toch geen antwoord op.

Reactie: De ontwikkeling van het embryo.

Antwoord: De ontwikkeling van het embryo. Dat is werkelijk een aardig onderwerp en dat kunnen we betrekkelijk algemeen nemen natuurlijk, want een mens heeft een embryo een dier

ook, maar er bestaan nog meerdere vormen. Een embryo vinden we bv. ook in een ei bij een vogel, nietwaar? Bij al deze dingen zien we een eigenaardig verschijnsel. Embryo ontstaat alleen daar waar wij gescheiden geslachten kennen. In andere gevallen dan zien we de mogelijkheid tot deling, tot zelfbevruchting en zelfbarendheid, maar het embryo in een uitgesproken vorm treedt niet zo sterk naar voren. Een zaad, gewoon een zaadje, is eigenlijk ook een embryo, want in dat zaadje zit - zij het in zeer primitieve vorm reeds - de plant die er zo dadelijk uit voort zal spruiten, de grondlijnen zijn aangegeven.

En laten we ons nu eens voorstellen dat er een ei is waarin een spermacel binnendringt, dan moet het eerste wel zijn: de eenwording werkelijk in orde maken, dat mag niet meer open zijn voor iedereen, dus eerste reactie is: er wordt een stof afgescheiden door deze beide, waardoor de eicel haar wand zodanig verhardt dat geen verdere spermacel binnen kan dringen.

Als het nog een keer gebeurt dan krijgt u de betrekkelijk zeldzame eeneiige tweelingen of drielingen zelfs, dus dan krijgen we een deling. Dan komen deze bij elkaar.

Nu heeft de spermacel bepaalde eigenschappen, ze heeft wat men wel eens noemt een stukje protoplasma bij zich, protoplasma dat eigenlijk identiek is met ectoplasma. En dat protoplasma dat komt nu in aanraking met het protoplasma van de eicel, want ook deze heeft een bepaald stukje levensstof, levenskracht in zich, dat reeds een stoffelijke vorming heeft en waarin dus vooruit bepaalde dingen eigenlijk scherp zijn vastgelegd. Wanneer die twee bij elkaar komen dan gaan ze ongeveer op deze wijze te werk, ze zeggen: heb jij dit? Heb ik dat? Dan hebben we zeker dat, dat is sterk, hè. Heb jij dat, ik heb het tegendeel. O, dan schakelen we dit uit.

Dat wordt natuurlijk niet in een conferentie bekeken. Per slot van rekening anders dan zou een embryo niet in een zodanige korte tijd zich kunnen gaan ontwikkelen, nietwaar? Dan zijn deze eigenschappen vastgesteld en ja, dan moet men overgaan tot uitbreiding van de zaak, want men heeft alle nuttige kwaliteiten die men gezamenlijk heeft, uitgebreid.

Men heeft daar een volledig geheel van gemaakt. En wat zegt deze cel nu? Ik ga mij delen, in het ei vindt celdeling plaats. En aangezien je cellen nu eenmaal niet kunt delen en ze allemaal het volledige meegeven wat in de eerste cel was, tenminste niet als je ze als eenheid bij elkaar wilt houden, krijgt elk van die cellen bepaalde eigenschappen mee, eigenschappen die van het oorspronkelijke protoplasma afkomstig zijn. Zo ontstaat dan bv. een celletje dat gaat zeggen: ik ga alvast maar eens beginnen met een ruggengraat te bouwen en dat begint dan inderdaad een soort streng te leggen, een soort zenuwstelsel alvast op te bouwen.

En als u dan het geval bekijkt dan is het net een glasaaltje, het ziet er aardig uit.

Dan gaat dat verder, dan komen er anderen die zeggen: ja maar longen, ik moet longen bouwen en ik laat me niet door jou op mijn kop zitten. En een derde zegt: ja, maar ik zit voor de hersens hoor, hou je er rekening mee? En zo krijgen we dan eerst een visachtig iets, waarbij opmerkelijk zijn de vorming van het zenuwstelsel, en wel speciaal op dat deel van het zenuwstelsel dat in de onmiddellijke aanraking zal zijn later met de ruggengraat, ruggengraatstreng. We zien dan verder de hersenen in een nog zeer primitieve vorm, maar zich toch al ontwikkelend en we zien de ademhalingsorganen. Dat kan natuurlijk niet zo zonder meer, dit is al een samenstelsel geworden en er gaat een noodzakelijkheid bestaan om levensstoffen te doen circuleren, want niet iedereen heeft meer precies hetzelfde nodig.

Zo wordt dan, wanneer het zover is, een soort bloedsomloop opgebouwd. En wanneer dit ook het geval is, dan gaan de verschillende organen eigenlijk hard aan het werk, zij gaan zichzelf opbouwen. Maar de één die zegt: ik moet beenderen bouwen en nu heb ik dit klaar, dat begintje heb ik klaar. Ja, nu moet ik toch eigenlijk ook nog zoiets met een hoek hebben, met een gewricht, o ja, een been. En dan gaan er een paar beentjes komen, en dan gaan er een paar armpjes komen, eerst nog erg knobbelig en klein, maar die dingen die gaan hoe langer hoe verder werken. En wanneer dat zich nu verder volledig ontplooid heeft, dan zien we hoe uiteindelijk meer en meer de vorm van de mens in het embryo bv. tot uiting komt.

Dat kan dus ook zijn voor de hond of voor de kat, hoor, niet van een plant natuurlijk, daar komen andere structuren bij te pas die eigenlijk wel wat eenvoudiger zijn.

Maar we hebben het dan zo over het embryo en dan kunnen we wel meteen zien en opmerken: nou, het ziet er al aardig uit, het is nog wel niet helemaal een mens, er zijn nog verschillende dingen die zich moeten gaan ontwikkelen, maar het gaat er mensachtig uitzien.

En wat valt dan op? Dat het op een eigenaardige manier in elkaar gevouwen zit. Natuurlijk, er is geen behoefte aan levensruimte. Dat veel omstreden ding in de politiek dat heeft het embryo nog niet nodig, integendeel, het zoekt een zo compact mogelijke stelling op, waardoor

het zichzelf en vooral die delen die nog kwetsbaar zijn, zo goed mogelijk beschermt en waardoor het tevens kan zeggen: ik heb toch, ondanks alles, de ruimte.

Nu zult u begrijpen dat gedurende dit proces ook de geest belangstelling is gaan tonen en in het begin heeft hij reeds gezegd: nou, daar ligt een goede mogelijkheid voor mij, die plasmen die bij elkaar zijn gekomen, die lijken mij wel wat, maar ja, het is nog te klein het huis, het is nog in aanbouw; ik wacht nog even. Maar - zoals men mij vertelt - ook in uw tijd is de aanstaande bewoner meestal erg ongeduldig.

En zodra er een vorm is die enige bewoonbaarheid garandeert d.w.z. een gevormd zenuwstelsel - althans een gedeeltelijk gevormd zenuwstelsel - een paar van de belangrijkste organen, dan zegt die geest: ik trek in. Maar op het ogenblik dat hij intrekt, dan gaat hijzelf ook nog een woordje meespreken en kan daarmee wel niet meer helemaal invloed uit gaan oefenen op alles, maar kan toch iets van zijn eigen karaktereigenschappen nog in dit lichaam leggen door mee te gaan helpen waar het de goede kant uitgaat en door de zaak zwaar tegen te houden waar het hem niet bevalt. Daardoor krijgen we dus nogmaals, iets wat in het begin ook reeds gebeurde, een selectie van de mogelijke eigenschappen in het individu.

Nou, en wanneer dat gebeurd is, dan hebben we alleen maar te wachten tot het grote ogenblik dat de wereldburger voor het eerst algemeen sterk protesterend, de buitenwereld betreedt en voor het eerst onafhankelijk van een moederlichaam in contact komt met invloeden en gebeurtenissen. Dus daarmee hebben we eigenlijk het onderwerp geloof ik wel behoorlijk behandeld, tenminste ik dacht dat u dit bedoelde. Als het niet zo is, dan vertelt u het maar.

Reactie: Ik bedoelde dat niet, nee.

Antwoord: Nu dan heeft u waarschijnlijk uzelf niet duidelijk genoeg uitgedrukt, want ik heb u gezegd: bedoelt u embryo? Toen hebt u gezegd: ja.

DE KOSMISCHE BEWUSTZIJNSGRADEN

Reactie: Ja, ik bedoelde embryonale toestanden van een mens vanaf de eerste tot de zevende kosmische graad.

Antwoord: O, ja maar dat is geen embryonale toestand hoor.

Dat mag men misschien zo uitdrukken, maar dat is helemaal niet waar. Dan zouden we ook kunnen zeggen dat elke mutatie die in een zaadje zit, embryonaal is, dat is niet waar.

Dus, maar daar wil ik ook nog wel even wat over zeggen. Allereerst de eerste tot de zevende kosmische toestand, waarbij het getal zeven symbolisch is, want het zijn geen noodzakelijke zeven toestanden, maar dat is hier eigenlijk in gelegen dus: elke mens is gevoelig voor een bepaald trillingsgetal, dit trillingsgetal heeft een dieptegrens en een hoogtegrens, deze beide bepalen het totale levensbereik, het levensprincipe. Wanneer nu langzaam maar zeker het eigen trillingsgetal kan worden verhoogd, zullen daardoor de organismen die reeds aanwezig waren, maar door het niet gevoelig zijn van het wezen zelf, niet konden functioneren, functies over gaan nemen van andere waarnemingsorganen die tot op die tijd eigenlijk volledig in functie waren, daar het hele bewustzijn juist op hun waarnemingsgebied was gericht.

En zo krijgen we dan bij de geest - niet bij de mens - krijgen we de bewustzijnsstijging.

Het lichaam blijft zichzelf gelijk, dat lichaam is natuurlijk onderdanig aan de geest als die geest kracht genoeg heeft. En zo kunnen deze zeven toestanden zoals u ze noemt, de zeven kosmische toestanden, die kunnen in één leven beleefd worden, ze kunnen zich ook uitstrekken over een ongeteld aantal van bestaansvormen, ze zijn afhankelijk van de gevoeligheid voor bepaalde invloeden.

Wanneer men de eerste vorm heeft, dan heeft u eigenlijk niets met de buitenwereld te maken, dan weet u alleen: er bestaat een verschil tussen u en iets anders, meer niet.

En wanneer dat u niet voldoende is, dan gaat u zoeken naar de buitenwereld en in dat zoeken gaat u langzaam maar zeker u op die buitenwereld afstellen, waardoor u in staat bent uw eigen wezen te begrenzen, u gaat eindelijk zeggen: kijk, dit ben ik nou.

En dan gaat u natuurlijk vragen: wat is daar buiten mij? En dan gaat u eerst de grove vormen vergelijken met uzelf, dan zegt u: wat buiten mij is, is niet ik maar dat is wat anders.

Dan heeft u de tweede graad bereikt. Wanneer u over gaat tot de derde graad - kosmisch gezien dan - dan gaat u echter bepalen wat u bent en in dat bepalen van wat u bent, schept u de eerste vergelijkingsmogelijkheid met het buiten u staande. Wanneer u dat gedaan heeft gaat u over tot het bepalen van de buitenwereld, het bepalen van de buitenwereld zonder relatie, dus zonder de relatie tussen de dingen en uzelf volledig vast te stellen is de vierde graad. De vijfde graad is de bewuste relatie tussen het "ik" en al het bestaande.

Hier treedt op het beredeneerde denken, kortom al datgene wat uw wereld zo vandaag de dag eigenlijk kent. Nu gaan we weer verder. Dan krijgen we het ogenblik dat de mens magiër wordt d.w.z. hij gaat leren eigen wezen in andere wezens te projecteren of in andere toestanden en daar werkzaam te zijn alsof hij het zelf was, vereenzelvigingsmogelijkheid en het grote gevaar voor demonie. Dus men kan dit zelfzuchtig en onzelfzuchtig doen, in beide vormen echter is de zesde bewustzijnsgraad bereikt.

In deze toestand komt men tot een vaststellen van de relatie tussen het "ik" en de kracht die dat "ik" in stand houdt, dus het kennen van de God. En dan de zevende dat is het bevatten van de God, het begrijpen van de God en zo tot waarmakende: God ben ik.

Men gaat dus zichzelf vereenzelvigen met God en laat daardoor de eenvoudige toestand achter zich en komt tot een toestand waarbij God de levenskracht maar ook de levenservaring is.

In deze vorm bestaan dan opnieuw een zevental trappen, waarbij in het begin de relatie onbepaald is tot God, langzaam wordt gedefinieerd als deel van God en wel een bepaald deel, met een bepaalde functie en een bepaalde taak. Vanaf dit ogenblik zien wij dan het intreden in het werk Gods. Dit is weer een nieuwe fase, in deze fase zien wij opnieuw een aantal trappen optreden. In deze trappen gaat men het bewustzijn nu vergroten en gaat men als het ware de taak delen met anderen die een andere taak hebben, zodat men gezamenlijk een grotere taak verricht en een groter bewustzijnsvermogen nog weer verwerkt.

Men is niet meer afhankelijk van God voor deze ervaring, maar men ervaart in God, men ervaart niet meer door God maar in God. En dan krijgen we weer een nieuwe fase en in deze fase zou ik willen zeggen - het klinkt vreemd en daarom aarzel ik om het onder deze woorden te zeggen, maar de beste uitdrukking is - is men identiek met God.

Een groot aantal oorspronkelijke individuen is samengesmolten en functioneert nu als eenheid en is de God van deze fase, de God dus van al deze fasen en kan ten opzichte van alles wat zich in de binnen deze bewustzijnsfeer gelegen scheppingsfase gebeurt, volledig beheersen en ten opzichte daarvan handelen als God.

In het geheel zijn er - wat ook al weer een symbolisch getal is - 33 treden, ofwel - als u het een beetje eenvoudiger wilt - negen. Er zijn dus negen verschillende vereenzelvigingsfasen waarbij de positie ten opzichte van God wordt bepaald en zelfs de eigen godheid - het zelf dus scheppend optreden - nog weer een verandering ervaart in relatie tot de eerste oorzaak.

En als ik deze zou mogen schetsen dan zou ik zeggen: de eerste goddelijke fase is die van een bepaald lichaamsdeel bv. een nier, die voor zichzelf een zekere taak van het lichaam vervult en bij deze vervulling praktisch autonoom is. Dan krijgen we uiteindelijk natuurlijk ook de hersens, men is dan de hersens, men denkt en men kan dus deze anderen reeds regeren.

En dan in het laatste ogenblik is men als het ware één met het totale lichaam en men is geworden tot de wil Gods, of de uiting van de goddelijke wil als u het zo liever zegt.

En in dit standpunt heeft men dan geloof ik wel het hoogste bereikt n.l. het zijn Gods beeld en gelijkenis. Dus dat zijn nu niet direct embryonale toestanden, dat zijn hele ontwikkelingscycli, ontwikkelingscycli die zeer zeker gekarakteriseerd kunnen worden als bestaande in elk wezen, maar die toch voor een groot gedeelte afhankelijk zijn, niet van de mogelijkheden in dit wezen, maar in de wereld, of beter gezegd van de wereld die dat leven juist eigenlijk naar voren brengt.

De wereld waarin het wezen kan leven, is dus bepalend voor de bewustzijnstoestand.

Vandaar dat een mens met een - laten we zeggen - met een nederige bewustzijnsgraad, toch geestelijk hoog kan staan. Maar degene die zichzelf remt - door zichzelf te beperken, ook al is die buitengewoon geniaal en buitengewoon hoogmoedig - die zal terugvallen tot een beperkte sfeer. En dat zien we in het geestelijk ervaren weerspiegeld, nietwaar, in de z.g. demonische of lelijke wereld, de schijnwereld waarin men leeft, in de grote strijd tussen de verschillende werelden, uiteindelijk misschien zelfs in de grote ontplooiing van de eigen kracht als positief en negatief, in beide gevallen werktuig van een bepaalde levensrichting, waarbij beide levensrichtingen op zichzelf elkaar gelijk zijn, want de demon of de Satan is de tegenstelling

Gods die gevormd wordt door het onbegrip dat bestaat in het zijnde. Het onbegrip en het begrip staan altijd tegenover elkaar en zijn aanvullende waarden.

Waar het begrip voor het onbegrip bestaat, zal het onbegrip moeten verdwijnen, als u begrijpt wat ik bedoel. Ik hoop dan dat ik met deze uiteenzetting ook nog, althans iets goed heb gemaakt van mijn oorspronkelijk misverstaan. En als er nu nog heel dringende opmerkingen zijn hierover, nou dan wil ik daar graag op antwoorden. Ik zeg erbij dringend hoor, anders dan laat het maar aan de vraagbaak over.

Nou, in dat geval vrienden, moet u het mij dan maar niet kwalijk nemen dat ik nu afscheid van u neem en u overlaat voor een ogenblik aan de genietingen van een onderling gesprek waar wij samenzijn. Wanneer er nog vragen zouden rijzen, ik blijf in de nabijheid en zal dus met degene die de vragenrubriek behandelt in contact kunnen treden.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Ik mag geen antwoord geven op zuiver persoonlijke vragen.

Wat de andere vragen betreft daarop zullen wij u antwoord geven zover als dat mogelijk is op het ogenblik met de contacten die mij ter beschikking staan en mijn kennis.

Wat andere vragen betreft daar kan het wel eens voorkomen dat we u vragen: wacht u daar even mee, daar gaan we inlichtingen over inwinnen. Dat lukt vaak nog op hetzelfde ogenblik, dus op dezelfde avond kunnen we dan het antwoord nog geven. Maar kan het niet, dan kunt u er toch van overtuigd zijn dat we het na zullen gaan en dan komt dat antwoord wel een volgende keer, dan geven we dat wel door aan degene die dan zo'n rubriek te verzorgen heeft. Nou en dan kunt u rustig uw gang gaan want dan zal ik mijn mond houden, tenzij mij wat gevraagd wordt.

Vraag: Kunt u mij zeggen waar een geestelijk genezer zich op moet richten en of hij ergens zich op moet richten op iets bepaalds wanneer hij een patiënt moet behandelen die lijdende is aan leukemie?

Antwoord: Ja, in een dergelijk geval, als het een geestelijk genezer is - let wel - is geen bijzondere instelling nodig. Een geestelijk genezer richt zich zoals u weet tot de psyche in de eerste plaats en wel in het bijzonder tot de geest en tracht van daaruit de impulsen te doen uitgaan, dus dan is dat niet noodzakelijk, echter in een geval waarbij eigen concentratie in overeenstemming met het voorkomende ziekteverschijnsel dan toch wel gewenst is, lijkt het mij het beste om de concentratie te richten op activering van het merg. U zult dan merken dat de verdere verschijnselen eigenlijk van daaruit ook het gemakkelijkst beïnvloed worden.

Dus in een dergelijk geval concentreert u zich op de mergbeenderen, of als u dat te lastig wordt, dan kunt u zich ook concentreren op de ruggengraat en in een dergelijk geval zou ik u aanraden, neemt u dan de nekwervel, de derde nekwervel als concentratie. Wanneer een geestelijk genezer op deze wijze concentreert n.l. dan heeft hij daarmee aanrakingspunten die voor zijn eigen kracht gevoelig zijn en die anderzijds ook de overgedragen impulsen inderdaad zo snel mogelijk, op de juiste manier doorgeven, maar dat laatste is niet nodig voor een zuiver geestelijk genezer, maar is wel natuurlijk nodig voor degene die uit zichzelf zonder meer deze genezing tot stand wenst te brengen en zich daarbij richt op een speciaal geval. Ik hoop dat dit antwoord naar uw genoegen is, dat het voldoende is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Wat betekent:

1. Een visioen van vele roze bloemen en enige blauwe en roze bloembladeren die er omheen dwarrelen?
2. Helder water met een roze schijn?

Antwoord: Ja, dat zijn nou weer van die vragen daar kun je duizend antwoorden op geven, die in een bepaald geval nog juist zouden zijn ook. Maar laten we aannemen dat we hier niet te maken hebben met een bloemengroet, maar dat we te maken hebben met een symbool.

Dan is 1. nietwaar, eigenlijk niets anders dan bloesem, roze bloemen met roze bloembladeren, dus ontplooiingstijd, ontplooiingstijd van het eigen wezen, waarbij de vergeestelijkte liefdeskracht inderdaad meesprekt, gezien de kleur dus, maar waar we anderzijds toch zeer sterk ook in naar voren zien treden alweer een poging tot het verstandelijk verwerken van deze bewustwording, want de blauwe bloem zal in een dergelijk visioen waarschijnlijk zijn het symbool van geestelijke wijsheid. Dan 2. water en weer roze weerschijn. Water, een levens symbool. Als water vliedt het leven heen en niemand kent de kusten. En daarin weer roze weerschijn m.a.w. de goddelijke liefde of u zou ook kunnen zeggen: de rijzende zon wordt in het water weerkaatst, opgangsgedachte. Ik hoop dat dat voldoende is. Ik zou u natuurlijk nog een 20 of 30-tal andere mogelijkheden kunnen geven, maar dan zouden we terecht komen in de kwestie van zuivere dromen of visionaire symbolisme die uit het eigen wezen voortkomen en ik geloof niet dat dat de bedoeling is.

Vraag: Kunt u het natuurverschijnsel verklaren dat zich voordoet op de drooggevalen bodem van een meer in de Panamintbergen (Ver. Staten), waarbij grote rotsblokken zich van tijd tot tijd over grote afstanden verplaatsen?

Antwoord: Nou, als dat een kwestie is van droog gekomen bodem van een meer, dan zouden we eens na moeten gaan wat is de ondergrond, wat is de bodem daaronder? Is het misschien zo dat door een voortdurende ongelijkmatige onttrekking van water aan de vochthoudende bodem, het evenwicht verstoord wordt. Dat is heel goed mogelijk en dan zullen we zien dat dus de rotsblokken steeds onder zich een plek hebben waar weinig lucht en weinig zon kan komen, waar dus het vocht behouden blijft, terwijl daarnaast dan een dergelijke uitdroging wel plaatsvindt en dan zal waarschijnlijk naar die zijde waar de meeste zon staat uiteindelijk een dergelijke steen gaan schuiven en kan zelfs - als de vorm daarvoor geschikt is - een rollen tot stand komen waarbij een grotere afstand ineens wordt afgelegd. Dat is de meest waarschijnlijke verklaring. Er zijn natuurlijk andere.

Men kan ook n.l. zeggen: vulkanische ondergrond en dus het optreden regelmatig van een kleine beving, waardoor dan - ook weer met de genoemde omstandigheden - verplaatsingen tot stand komen. En dan kunnen we natuurlijk ook nog een andere verklaring aannemen, maar ik geloof niet dat in het bewuste geval daar nu sprake van is. Dat is n.l.: er zijn bepaalde moerassen en meren en zelfs bepaalde bossen waar geestelijke invloeden aan het werk zijn. Maar in dergelijke gevallen zullen wij naast eventuele verplaatsingen, vooral ook zeer sterk zien: gevormde nevels, waarin bepaalde figuren of symbolen regelmatig herhaald worden opgezonden. Het kan bv. zijn in een bepaald geval biddende handen, in een ander geval is het een vuurbol die wentelt kort voor zonsondergang en dan schijnt te exploderen, een lichteffect dat wonderbaarlijk is en de oorzaak men wetenschappelijk niet vast kan stellen, ondanks het feit dat het zich regelmatig herhaalt. Die regelmaat is echter niet zo groot dat men van te voren dag en uur kan bepalen, de ene keer dan duurt het ongeveer drie weken, dan kan het weer eens om de drie dagen voorkomen. In dergelijke gevallen heeft men te maken met aardgebonden geestelijke invloeden die een zeker inzicht in de ontwikkeling hebben en op hun wijze trachten de mensheid te waarschuwen. Maar nogmaals, in het genoemde geval geloof ik niet dat daarvan sprake is.

Reactie: Er heeft zelfs een professor drie dagen bij gekampeerd zonder dat die steen zich verplaatste en de vierde dag was die steen vertrokken, toen hij weg was.

Antwoord: Nou, het is dan alleen maar de vraag: is misschien de professor ook plotseling vertrokken? Dergelijke dingen lijken mij voor een professor nogal ontstellend. Maar ik zeg nogmaals ik geloof niet dat we in dit geval met bovennatuurlijke krachten te maken hebben, ik geloof dus dat hier natuurlijke krachten aan het werk zijn.

Vraag: Wilt u iets vertellen over elementalen?

Antwoord: Ja, het is interessant, maar niet zo interessant als u misschien zou denken. Elementalen dat zijn heel eenvoudig die geesten die stof gebonden levende, zich gebonden hebben aan hetgeen men noemt de elementen. Deze elementalen zijn in sommige gevallen hoger geplaatst dan de mens, maar in de meeste gevallen staan ze betrekkelijk ver daaronder. Wij kennen ze uit de oude symbolieken als, aardgeesten, aardmannetjes, nietwaar, het nevelingenheim (Niebelungen; Red.) e.d.. Daar heeft u zo'n heel aardige legende daarover. En wij zien dan ook de watergeesten, denkt u maar eens aan die schone legenden die daarover bestaan, we kennen de geesten van de wind, we kennen de geesten van het vuur en men kent

nog een derde soort die dan optredend vaak als feeën niet gebonden aan de elementen, eigenlijk thuis horen bij het vijfde element, levensether. De voorstelling die van deze geesten en persoonlijkheden gegeven wordt, is maar zelden geheel in overeenstemming met de waarheid.

Over het algemeen kunnen we zeggen dat de elementaal leeft in het element en de verpersoonlijking daarvan is. In vele gevallen niet een eeuwige persoonlijkheid, een verduurzaming van de bestaande persoonlijkheid zo, dat hij in de sferen van de geest en vooral van de hogere geest, bewust kan leven n.l. vraagt binding, vraagt bepaalde eigenschappen, hetzij liefde of haat, nietwaar, in de eerste plaats wel.

Dus deze dingen die horen daar wel degelijk bij en ten tweede dan ook een opofferingsgezindheid omwille van de liefde of de haat. Wanneer dat aanwezig is, kan een elementaal dus ook verder evolueren. In alle andere gevallen zal de elementaal de mogelijkheid zoeken om te leven in direct contact of directe verbinding met de mensen, daardoor de gedachten van de mensen in z'n wezen opnemen en heel vaak uiteindelijk worden tot een soort vertegenwoordiger van een bepaald menselijk denken.

Het elementaire is dus het ongevormde nog in een dergelijke geest, waardoor de persoonlijkheid zeer snel openstaat voor allerhande beïnvloedingen, de bewustzijnsfasen die verschillen zeer sterk en die lopen praktisch van de bewuste mens tot aan het onbewuste dier, het zeer primitieve dier dus. Over het algemeen echter kunnen deze elementalen wel komen tot levensuitingen waardoor ze zich ook voor de mensen kenbaar maken, zij leven niet in zo grote mate als u misschien zou aannemen en trekken zich over het algemeen, wanneer ze zich niet aan de mens binden, juist zeer sterk van de mensheid terug, vandaar dat van elementalen die in de bewoonde wereld voorkomen, praktisch niet gesproken kan worden, zij het dan in die gebieden waar de mens eerbied en respect voor ze heeft, waar de mens als het ware aandacht geeft aan hun werk en tracht zelfs met hen op een goede wijze in contact te staan.

Ik hoop dat dat voldoende is.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: Indien de wordende mens een leven tegemoet gaat als een debiel, imbeciel of idioot, weet de geest dit dan voor de geboorte?

Antwoord: De geest kan dit althans voor de geboorte weten, in veel gevallen zal zij het ook inderdaad weten. Het is n.l. zo, dat bij het aanvaarden van een leven, de geest niet zoals u, kijkt of dat lichaam nu wel gezond is en of het nu wel rijk zal worden en of het een goede opvoeding krijgt, maar eerder uitkijkt naar die eigenschappen juist in dat leven, die overeenstemmen met het eigen wezen, wat men wil doen wat men eigenlijk verlangt.

Later blijkt dat vaak een ernstige belemmering te zijn. Over het algemeen kunnen wij dan ook zeggen dat de geest van een z.g. debiele persoon of zelfs een imbeciel persoon, uiteindelijk niets anders doet dan leven volgens de zelf verlangde bewustzijnsnorm, uit dit verlangen de ervaringen te putten waardoor de fouten in dit begeren kunnen worden hersteld, om zo te komen tot een betere geestelijke vorming. Is daar nog iets over te vragen?

Vraag: Zijn er ook geesten die incarneren met de opzet misdadiger te worden of worden ze misdadiger door invloeden van de aarde?

Antwoord: Ik geloof dat de misdaad het product is van de menselijke samenleving plus misschien van de eigenschappen die de mens niet in staat stellen om zijn medemens alles te gunnen. Maar wat u misdadigers noemt in de moderne tijd, zijn over het algemeen mensen die niet uit eigen verkiezing of uit geestelijke wil de misdaad zoeken, maar die door zwakten en ja heel vaak het beïnvloeden in nadelige zin zelfs van deze zwakheden door de maatschappij, komen tot vergrijpen tegen de gemiddelde waarden die de gemeenschap als wet gesteld heeft. Het is echter niet te bestrijden dat sommige geesten met een speciale bedoeling te vernietigen, incarneren. Dit zijn de ware misdadigers, maar deze zijn over het algemeen van een zodanige intelligentie, dat ze in uw wereld tot geëerde mensen en mannen worden uitgeroepen. Geen vragen meer vrienden?

Vraag: Als toch iedereen, ieder leven reïncarneert, dan moet men toch weten bij de geboorte dat men misdadiger wordt?

Antwoord: Laten we eens aannemen dat u door een winkelstraat heenloopt, u kunt die hele straat op uw gemak bekijken. En nu wordt er tegen u gezegd: alles wat in die straat is dat kan je kopen en u bent nu toevallig geïnteresseerd laten we zeggen in boeken, of misschien in een

ander geval aan modeartikelen of in een derde geval speciaal aan de slager, u kijkt en u ziet in die winkels, dat wat daarin ligt trekt u, u zegt: ja deze straat daar wil ik in wonen, daar wil ik in leven, ook al kan ik er dan niet meer uit. En ja, dan heeft u misschien gekeken naar een aardig hoedje en dan komt u tot de ontdekking dat ze alleen maar hobbezakken van japonnen verkopen in die straat. U hebt gekeken naar de slager en u heeft goede worst gezien, maar u ontdekt dat het brood van de bakker niet te eten is.

Het is dus, u kunt het wel weten, als u overal op zou letten, maar u let alleen op de vervulling van datgene wat u bijzonder interesseert en daardoor krijgt u dan het lesje dat er andere dingen zijn die even belangrijk zijn. Dan verder, gepredestineerd, daar zouden we ook nog het een en ander over kunnen vertellen. Kort en goed, de weg is vast te stellen langs de wet van waarschijnlijkheid, bepaald door de primaire wezenseigenschappen en de secundaire - buiten het wezen staande - oorzaken. Echter indien de primaire eigenschappen veranderen gedurende het leven, verandert ook het verdere verloop van het leven en kan een zeer sterke afwijking zelfs van het normaal vast te stellen doel optreden. Geestelijke bewustwording is dus de vrije wil eigenlijk geleid, ze geeft n.l. de mogelijkheid buiten de bestaansnormen, die bij de geboorte werden vastgelegd, te treden. Ik hoop dat dat dit duidelijk genoeg is? Ik moet het natuurlijk kort houden.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Naar aanleiding van het onlangs verschijnen van een z.g. vliegende schotel in België, zou ik graag wensen te vernemen of het hier een meteoriet betrof of wel een soort vliegtuig van onze aarde of van een andere planeet van het heelal. Indien het een vliegtuig van een andere planeet is, zijn er dan mensen in en zouden die ook op onze aarde kunnen leven?

Antwoord: Gezien dat eerste punt hoop ik dat u het mij niet kwalijk neemt als ik een ogenblik informatie dienaangaande inwin. Dergelijke dingen die weet ik n.l. niet van buiten, omdat ze mij persoonlijk eigenlijk te weinig interesseren, dus ik zal even informatie inwinnen en ik zal dan ondertussen graag voor u een andere vraag willen beantwoorden.

Vraag: Kunt u ook zeggen wat de juiste betekenis is van: "met de helm geboren zijn"?

Antwoord: De juiste betekenis van het met de helm geboren zijn is dit: dat een vlies, dat normalerwijze wegvalt, over het hoofd en vaak tot zelfs op de schouders toe vastgegroeid blijft, zeer vaak zelfs met nog enige vette substanties daarbij. Als resultaat een zekere beperking van groei en waarneming in een bepaalde richting. Deze kan onder omstandigheden wel eens aanleiding geven tot een versterking van de sensitiviteit van sommige organen voor gedachte-invloeden en zelfs van een zekere ontvankelijkheid voor geestelijke invloeden.

Dit is echter helemaal geen noodzakelijkheid. Over het algemeen kunnen we dus zeggen dat de altijd bestaande betekenis van het "met de helm geboren worden" is, een lichte afwijking in de normale procedure van de geboorte. Ik hoop dat dit duidelijk genoeg is voor u.

Een met de helm geboren zijn betekent dus uitdrukkelijk niet, dat een ieder die op een dergelijke wijze op de wereld komt, helderziende is, voorgevoelens heeft etc. Het houdt echter wel de mogelijkheid in dat, juist door deze kleine afwijking, een grotere gevoeligheid ontstaat die al of niet verder ontwikkeld kan worden, die misschien in het eerste levensjaar reeds weer weg kan vallen, in andere gevallen zich pas op twintigjarige leeftijd ontplooit, soms gedurende de jeugd bestaat en dan, als de 18 tot 20 jaren van het leven eenmaal voorbij zijn, langzaam maar zeker weggaat, dus dat is heel verschillend. Daar kunt u geen pijn op trekken en u kunt niet zeggen: deze mens is met de helm geboren en dus is hij helderziende en dus is hij mediamiek, of, dus heeft hij bovennatuurlijke krachten.

Nu dan eventjes dan die vliegende schotel-beweging. De bewuste vliegende schotel was een voertuig gebouwd hier op aarde, gebouwd volgens nieuwe principes, ontwikkeld van plannen die oorspronkelijk reeds bestonden in Duitsland, ontwikkeld werden in Peenemünde verder in Rusland werden ontwikkeld in Orgausk, vandaar overgebracht via wat men noemt geheime dienst naar een ander gebied op de wereld en o.a. in Ebraskwa ook experimenteel werden gebouwd. Van deze vliegtuigen bestaan er verschillende modellen en variaties en we hebben reden om aan te nemen dat de bewuste variatie uit het oosten stamt, het was n.l. één van de nog niet volmaakte vormen, één van de meer primitieve vormen, die op het ogenblik voor vele experimentele vluchten worden gebruikt. Aanvullend: er bestaan inderdaad voertuigen, die ook wel eens voor vliegende schotels worden versleten, van andere planeten.

Hierin bevinden zich inderdaad wezens die enigszins op een mens gelijken en deze wezens hebben inderdaad de mogelijkheid - zij het een beperkte mogelijkheid - om op aarde te vertoeven en daar voor enige tijd te leven op aarde dat is geloof ik voor deze wezens zodanig vernietigend, dat zij daar zeer zeker niet tegen bestand zouden zijn. Ik hoop dat dit antwoord ook voldoende is zo.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: Ik wilde even iets vragen. Eén van de onzen die geregeld de vrijdagavonden bezocht is maandag overleden en nu is hij op de dag van de begrafenis, dus gisteren, in een seance met een kruis, verschenen. Is hij dan steeds bij de aarde gebleven, kan het dat hij verschenen is?

Antwoord: De mogelijkheid is niet uitgesloten en wel, wanneer om een bepaalde reden deze persoon zich sterk gebonden heeft geacht aan degenen aan wie hij deze mededeling deed toekomen. Dan moeten we voorop stellen echter dat deze persoon een zeker inzicht gehad moet hebben in de mogelijkheden van het leven na - wat u noemt - de dood en verder dat hij een zeer dringende reden moet hebben gehad om bepaalde mededelingen door te geven.

De mogelijkheid bestaat dus en dan zou het in een dergelijk geval misschien verstandig zijn een bewijs te verlangen, vooral wanneer het hier om persoonlijke mededelingen van groter gewicht zou gaan. In een dergelijk geval bestaat n.l. ook altijd de mogelijkheid dat, hetzij door de mensen zelf uitgestraald verlangen, hetzij wel het door een spotgeest opgevatte verlangen - wat u dan spotgeest noemt, nietwaar - leidt tot het doorgeven van mededelingen die uzelf al bekend zijn eventueel overgoten met een aardig sausje.

Reactie: Er werd gezegd dat hij met de overgang, door zijn vrouw - die al zoveel jaren geleden overleden is - afgehaald is, dan is hij toch over de streep zal ik maar zeggen.

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat dus. Het geval zelf uiteenrafelen zou geloof ik te ver in het persoonlijk element grijpen. Als mogelijkheid bestaat het.

Vraag: Wat is het begin van het leven? Hoe is het leven ontstaan? Is de evolutieleer juist?

Antwoord: Het begin van het leven is, wat wij noemen, de schepping d.w.z. het ontstaan van de eerste tegendelen waardoor een kenbaarheid in het leven mogelijk werd.

Op het ogenblik dus dat een verschil van omstandigheden bestaat, kunnen bepaalde bezielde of met geestkracht geladen punten komen tot een erkenning van eigen positie t.o.v. een ander. Dat is het begin van het leven. Het begin van het leven op aarde is geweest het ontstaan van een primaire cel, een cel die door deling zich vermenigvuldigde, een cel die tot stand kwam in water van een betrekkelijk hoge temperatuur, waarin bepaalde chemische stoffen waren opgelost en waardoor dan ook inderdaad het eerste leven - verbinding van straling met deze stoffen - tot stand kwam. Deze cel werd toen bezielde d.w.z. hier kwam een binding met een geestelijk waarnemingsvermogen en zo kwam dus het eerste leven tot stand. Het heeft zich toen verder ontwikkeld, geleid door de omstandigheden, de bezieling van deze wezens werd eveneens geleid door de omstandigheden, door eigen persoonlijkheid en eigen voorgaande ontwikkeling. De evolutieleer is niet geheel juist, de evolutieleer neemt aan een langzame en geleidelijke ontwikkeling van de dingen.

Echter we moeten opmerken dat zeer veel vormen die niet meer rendabel waren, plotseling verdwenen zijn, dat zeer onverwachte mutaties plotseling het oude ras overvleugelden etc., dat ingrijpende organische veranderingen bij plant en dier, vooral in de eerste periode van de wereld, door uiterlijke omstandigheden, die men vaak wel kosmische rampen noemt, vaak zijn voorgekomen. Kort en goed, dat geen geleidelijke ontwikkeling van vorm tot vorm plaatsvond, maar dat de omstandigheden, die hier een bepaald iets hadden opgebouwd, soms in dit wezen mogelijkheden hadden gelegd die niet tot uiting konden komen onder bestaande omstandigheden, waardoor plotseling in zeer korte tijd een veel hoger georganiseerd wezen in de nieuwe omstandigheden zijn weg kon vinden.

Dus een zeer sterke sprongmutatie, een sprongmutatie die m.i. met de leer van de geleidelijke evolutie wel in tegenspraak is. Dat bovendien in de geschiedenis van de aarde verschillende malen georganiseerd denkende wezens van andere dan menselijke vorm, wezens die echter krachtens eigen fouten of omstandigheden buiten hun schuld, verdwenen, van vorm veranderden en afstand deden van het recht om te zijn heerser van de aarde.

Ik hoop dat dit antwoord voldoende is.

Vraag: Zijn er bij degenen die overgegaan zijn velen die zich tot taak stellen om iemand te helpen of te beschermen? Hoe kunnen wij ons van zulk een hulp of bescherming bewust worden?

Antwoord: Natuurlijk zijn er velen aan onze kant die om een of andere reden trachten de wereld te helpen, ofwel te gronde te richten, naar gelang hun instelling ten opzichte van die wereld is. Zij treden op als z.g. geleidegeesten en hun trachten is natuurlijk altijd om een mens in hun eigen richting mee te voeren.

Daar zij dit alleen kunnen doen langs de weg van de suggestie, zullen zij bij voorkeur personen uitzoeken waarmee zij op enigerlei wijze contact kunnen krijgen door bepaalde deugden of fouten of waarmee een emotionele binding bestaat. Wanneer dit het geval is dan helpen deze geesten. Zich bewust worden van deze geesten kan men alleen, indien men zichzelf een zekere graad van sensitiviteit kan verwerven.

Dit is een kwestie van training, van oefening en is niet zo onmiddellijk te bereiken.

De meeste mensen hebben dat wel. Het enige wat ik u in dit geval kan raden is, probeer zo goed mogelijk te leven en roept alleen uw God aan en roept niet een geleider of een helper aan, wendt u tot God, dan zal deze wens - deze bede gericht tot God - zeer zeker worden beantwoord door de goede krachten die, soms ook als geleider dienende, Zijn instrument zijn. Dan verder wil ik u raden, zoek niet naar uw geleider, maar wees ervan overtuigd dat u er één heeft. Deze geleider zal zich aan u uiten, aan u kenbaar maken op het ogenblik dat dit gewenst is en u rijp bent hiervoor, eerder niet. Vraag niet in de normale dingen van het leven raad aan een dergelijke geleider, dat is dwaasheid, u moet leven, maar wanneer een twijfel in u rijst, kan deze ook van uw geleider zijn en moet u dus goed overwegen wat u doet.

Ik hoop dat dit voldoende is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is u iets bekend over een voorspelde ramp op of omstreeks de 11e juli als gevolg van een botsing van aardstralen? Deze ramp zou zijn beginpunt vinden bij de Duits-Hollandse grens.

Antwoord: Daarentoe is mij niets bekend. Ik weet wel dat astrologisch berekend deze datum zeer ongunstige aspecten toont. Over het verdere verloop van een mogelijke ramp kan ik mij dus moeilijk uitlaten. Het enige wat ik met zekerheid kan zeggen is, dat het einde van de mensheid zeker nog niet gekomen is en dat m.i. botsende aardstralen van minder invloed zullen zijn dan bv. botsende vliegtuigen of treinen, want aardstralen die elkaar snijden kunnen alleen invloed hebben op wezens die zich in dat snijpunt bevinden. Wanneer met deze aardstralen misschien aardwerking bedoeld is, dan kan ik u alleen mededelen dat er inderdaad mogelijkheden zijn waardoor tektonische en vulkanische bevingen in de naaste toekomst niet uitgesloten zijn. Echter in dit geval mag ik de opmerking maken dat Nederland hiervoor zeer ongunstig gelegen is, zodat u dergelijke schone verschijnselen waarschijnlijk niet - en zeer zeker niet in grote hevigheid - zult meemaken. Ik hoop dat de vraag daarmee voldoende beantwoord is.

Reactie: Dank u zeer.

Vraag: Zou u ons kunnen vertellen wanneer de grote piramide van Cheops is gebouwd, door wie en met welk doel?

Antwoord: Nou, de grote piramide van Cheops werd natuurlijk gebouwd door Chephren, Choefoe of Cheops en werd gebouwd met het doel om een grafteken te hebben, maar het ging niet door, want hij had per ongeluk bouwvallen gebruikt van een ander bouwwerk die daarvoor dienstig schenen en daarmee heeft hij lelijk in zijn vingers gesneden, want vóór de piramide van Chephren, of Choefoe werd gebouwd, bestond er een soort trapvormige toren achterop, ongeveer piramidevormig maar in torenbouw uitgevoerde - laten we ook maar zeggen - primitieve piramide en deze is gebouwd door Alkmanazar die was een van de priesters van de stam van de Kimbrins die weer een onderafdeling waren van het tweede volk van de Atlanten en die op hun tochten van Voor-Indië een langere tijd hebben vertoefd in Afrika, waarvan delen op zijn gegaan in de Arabische volkeren van heden en die ook in de Moorse beschaving en cultuur zelfs nog later hun invloeden hebben doen gelden. Dus daarvan stamden dezen en die bouw die is geweest ongeveer een 12000 jaar geleden. (? Hierover zal nog nader informatie worden ingewonnen). Dus kunt u het zelf wel verder narekenen.

Vraag van de leiding: Dank u wel. Dan is hier nog een mevrouw die had veel interesse voor die twee cijfers: 33 en 9. Nu zal onze vriend wel begrijpen wat uw interesse daarin is, anders moet u het hem maar vertellen,

Antwoord: 33 en 9 zijn identiek, tenminste op de wijze waarop wij ze gebruikt hebben vandaag. 33 is n.l. de bemanteling van 3×3 en 3×3 zoals u weet, heeft tot eindgetal negen. Drie is de bestaansvorm waarbij steeds een drie-eenheid tot uiting komt.

Wanneer deze drie-eenheid driemaal volledig bewust geworden is, is de eindtrap negen bereikt, negen is de trap van de hogepriester die staat tegenover God. In deze zin dus kan men deze getallen beschouwen. Drie op zichzelf is een heilig getal, heilig getal omdat het uit de vorm van al het bestaande, al het bestaande steeds weer terug te vinden is in kern of wel ziel, levensstof, of wel geest en levensuiting, of wel lichaam. Overal te vinden, vanaf het principe van de schepping, waar wij ook zien God als Schepper, als Bezieler, God zich uitende in de schepping van de geest, nietwaar, om vandaar over te gaan tot het scheppen van een levenslichaam - kunt u nagaan in de boeken van Mozes, nietwaar - en dus scheidt de aarde en de mens. Dat is een zeer oude symboliek. Wilt u over die getallen nog meer weten?

Zijn er nog meer vragen?

Reactie van de leiding: Mevrouw is zeer dankbaar.

Vraag: Leefde Christus ook als vegetariër?

Antwoord: Van Christus is bekend dat Hij dierlijk voedsel tot zich nam, maar slechts daar waar dat in verband met religieuze plechtigheden voor Hem een noodzakelijkheid was, maar Hij at vlees. Hij onthield zich er echter zeer vaak van. Evenzeer is van Hem bekend dat hij ook gegiste wijn dronk, maar dan slechts in kleine hoeveelheden en slechts dan wanneer het weigeren daarvan een belediging voor anderen, of een vergrijp tegen een bepaalde plechtigheid of ceremonie zou betekenen. Zover als na te gaan is, heeft Jezus en hebben ook voor het grootste gedeelte Zijn volgelingen, geleefd van vruchten en ongegist vruchtensappen.

Het staat echter vast dat sommige van de leerlingen bv. zeer veel vis aten, dit waarschijnlijk krachtens hun professie en het is ook bekend dat Jezus zich daartegen niet verzet heeft.

De grote vegetariër onder hen, als het daarop neerkomt, is eigenlijk Johannes geweest.

Nog meer vrienden?

(Met het oog op de beschikbare ruimte moet de laatste vraag blijven liggen).

HET SCHONE WOORD

Reactie: IJsheiligen - Pinksteren - Het Hart - Zeven - Harmonie - Gerechtigheid - Vrees.

Antwoord: IJsheiligen zijn die dagen die nog de laatste nasmaak van de winter dragen en kort voor Pinksteren eigenlijk verkondigen dat de zonden van de winter nog bezocht worden aan de lente.

Maar er zijn andere ijsheiligen die in de wereld staan,
dat zijn diegenen die zo ijzig en heilig door de mensheid heengaan
en geen vertrouwen hebben in hun God of in de mensheid,
die het hele lot beschouwen als iets wat aan hen is ondergeschikt,
mensen die denken: een ieder slikt wel wat ik ze voorzet,
een ieder is dwaas, ik ben slechts heilig en wijs ik ben de baas.

Ja, dergelijke ijsheiligen zijn wel wat dwaas,
want in hen spreekt niet meer het hart,
dat is versteend, bevroren,
zij kunnen geen stem van de werkelijkheid,
van realiteit meer horen.

Zij weten alleen nog wat in hen leeft, wat zij begeren.

En nooit geeft hun de wereld vrede of hun kracht.

Maar wie de macht van de werkelijkheid begrijpt,
die gaat een Pinksterfeest beleven,
die zit in bange verwachting stil en wacht

of de geest nog wat geven kan,
dat dit leven tenminste nog maakt levenswaard.
En dat bange hart,
dat niets bespaard bleef misschien in het leven,
krijgt plotseling een kracht, een vreemd vuur in zich
en kan plotseling aan de mensheid geven
wat het zelf eerst niet had,
vindt zich plotseling gericht
op eeuwigheid op eeuwig leven.
Ja, dan spreekt men wel van gerechtigheid
en begrijpt niet waarom de goede lijdt
en de kwade wordt gegeven.
Maar het kwade wordt door het bezit gekweld,
hij gaat ten onder door het leven,
terwijl de arme, achtervolgde,
vaak in Gods licht tot nieuwe waarheid wordt gesteld.
En zo gaat men langs de treden heen
van Jacobs ladder,
die op de wereld zijn in treeën
en in getal wel zeven.
Want zeven trappen gaat men op
voordat men is de mens.
Zeven trappen moet men gaan,
voor men staat aan de grens van het zijn
waar de werkelijkheid in een Pinksteren
u tot priester wijdt.
Ja, zeven maal moet u ondergaan
ontgoocheling, de val van de waan,
het lijden, het verlies en de eenzaamheid,
moet u lijden onder onrecht
en moet u een tijd u zijn tot een zwaarte
die onmogelijk maakt verder te gaan,
totdat het bewustzijn
dat dit niet noodzakelijk is de boeien slaakt
en u verder leeft in een nieuwe waan,
een waan die uw leven wat vredig eerst maakt,
totdat ook dan de vree weer gaat begeven.
En misschien, wanneer u moet gaan deze trap,
deze trap wier treeën zijn zeven,
zult u klagen en zeggen:
waar is dan de God aan wie ik mijn vertrouwen,
mijn liefde gegeven heb?
Begrijp 't is juist Zijn liefdeskracht
die u in staat stelt verder te gaan,
ondanks de klacht die in u welt,
Hij is het die de beproeving u heeft gesteld,
opdat voor u eens de poort
moge open gaan naar Zijn Rijk, naar Zijn Tempel,
opdat uw bestaan zal worden Gods realiteit.
Zeven de treeën, zeven de kracht,
zeven het getal van de mensheid,
maar acht de dood en ook de oneindigheid,
want uit acht komt de priester,
daarin sterft de tijd
en daalt neer de geest van de eeuwigheid.
Acht is het getal van hem die gaat tot God,
acht het getal van wie overwint het lot
en vindt een eeuwigheid voor het bestaan.
Acht het getal van hen die door de louterende geestesvlam

van het Pinksterfeest zijn gegaan.
Zeven de mens, zeven uw zijn.
Pas op dat u niet in het leed
en de pijn daalt tot de sindere, sombere zes,
de zes die het getal is van 't beest
dat nog draagt des mensen aanzijn,
maar nimmer nog mens is geweest,
omdat het niet dragen wilde de pijn,
niet gaan wilde de weg die God heeft gesteld.
Hoedt u voor 't onderaards geweld,
het geweld van de onderaadse geest,
die u leidt tot het vlees
en de stof en de strijd,
de strijd om het tijdelijke,
waarin uw krachten vergaan
en u hulpeloos staat in de eeuwigheid.
Zeven het getal van de mensen die gaan,
acht het getal van de priesters die,
gedoopt in het vuur van de geest,
de mensheid voor zullen gaan.
En negen het getal van hem die onbevreesd
de mensheid zal wijzen de weg uit de waan van 't zijn.
Dit is Gods liefde en Gods rechtvaardigheid,
dit is het doel van het zijn,
dit is het doel van het leven,
dit is het mooiste geschenk dat u God,
in Zijn rechtvaardigheid, u heeft gegeven.
Zo vertrouw op Hem
en verzet u niet tegen slagen van het lot,
wanneer de mogelijkheid daarvoor u niet door Hem wordt gegeven.

Ik dank u voor uw aandacht.
Goedenavond.